

ED034

รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

A Causal Model of Factors Influencing Educational Effectiveness of Graduate Diploma
Program in Teaching Profession of College of Asian Scholars

วรวิทย์ ตันชนะเทวินทร์¹

อาทิตย์ ฉัตรชัยพลรัตน์²

กุลหาลาบ ปุริสาร³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย 2) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียและ3) เพื่อประเมินและยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วยนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 178 คน ครูพี่เลี้ยง จำนวน 162 คนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 162 คน อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 6 คน และอาจารย์ประจำหลักสูตรจำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี5 ระดับ แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ จำนวน 15 ข้อ 3) ปัจจัยด้านองค์การแห่งการเรียนรู้จำนวน 15 ข้อ 4) ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์การจำนวน 15 ข้อ 5) ปัจจัยด้านแรงจูงใจจำนวน 15 ข้อ 6) ด้านประสิทธิผลองค์การจำนวน 40 ข้อ

ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ปัจจัย ด้านความผูกพันต่อองค์การ ปัจจัยด้านแรงจูงใจและด้านประสิทธิผลองค์การรวม 25 ตัวชี้วัด 2) ความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัย

¹ประธานหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

²คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย/ประธานหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

³รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย/อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ตัวชี้วัด 25 ตัวชี้วัด มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า แสดงว่า ตัวชี้วัดทุกตัวมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ดีมีค่าไค-สแควร์เท่ากับ 49.631 ค่า df เท่ากับ 14.377 ค่า P-value เท่ากับ 0.071 ค่า CFI เท่ากับ 0.910 ค่า TLI เท่ากับ 0.930 ค่า RMSEA เท่ากับ 0.045 และค่า SRMR เท่ากับ 0.048)

3) การประเมินและยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย นำเสนอผลการประเมินเชิงยืนยันรูปแบบจากประชุมสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิมาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความถูกต้องมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทางบวก มาตรฐานด้านความเหมาะสม 4.56 ระดับมากที่สุด มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ 4.44 ระดับมาก มาตรฐานด้านความถูกต้อง 4.56 ระดับมากที่สุด มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ 4.56 ระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยมีค่า 4.53 จึงสรุปได้ว่าโมเดลที่ออกแบบ มีความน่าเชื่อถือที่จะนำไปใช้ได้จริง ตัวชี้วัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.77 และมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดที่ 4.67 ซึ่งผ่านเกณฑ์ค่าเฉลี่ยที่ตั้งไว้ 3.00 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. อยู่ระหว่าง 0.37–0.51 ซึ่งผ่านค่ามาตรฐาน

คำสำคัญ : ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

Abstract

This research aimed 1) to create and develop a conceptual framework of influencing educational effectiveness of graduate diploma program in teaching profession of College of Asian Scholars 2) to verify the hypothesis of the causal relationship between factors in influencing educational effectiveness of graduate diploma program in teaching profession of College of Asian Scholars and 3) to evaluate and confirm the causal relationship between factors influencing educational effectiveness of graduate diploma program in teaching profession of College of Asian Scholars. In this research, purposive sampling was used as a sampling method by having 178 of student teachers, 162 of Teacher trainer, 162 of school Administrators, 6 of College of Asian Scholars teachers and 3 of curriculum teacher as a sample group. The instrument used in the study included a questionnaire with a rating Scale(5 levels). This questionnaire was separated into 6 parts; first part was the general information of respondents, second was about leadership factors with 15 questions, third part was learning organization factors with 15 questions, fourth part was organization engagement factors with 15 questions, fifth part was motivation factors with 15 questions and the final part was organizational effectiveness factors with 40 questions. The maximum and minimum of

arithmetic mean were 4.77 and 4.67 higher than the determined criteria at 3.00 as well as standard deviation which was in the range of 0.37-0.51.

- The research results indicated as follows: 1) A Causal Model of Factors Influencing Educational Effectiveness of Graduate Diploma Program in Teacher Profession of College of Asian Scholars including of 5 components namely leadership, learning organization, organization engagement and motivation factors and organizational effectiveness with the total factors of 25. 2) The correlation of a causal model of factors influencing educational effectiveness of Graduate Diploma Program in Teacher Profession of College of Asian Scholars was Statistically significant at the 0.05 level for all of 5 components and 25 factors which can be implied that all factors is proper to be applied in this Causal Model with good result. Other statistic numbers were Chi-square at 49.631, df at 14.377 , P-value at 0.071 , CFI at 0.910 ,TLI at 0.930, RMSEA at 0.045 and SRMR at 0.048. 3) A causal model of factors influencing educational effectiveness of graduate diploma in teacher profession of College of Asian Scholars was presented in connoisseurship and got positive feedbacks from experts in propriety standards, feasibility standards, accuracy standards, and utility standards. Propriety standards was at the high level ($\bar{x} = 4.56$), Feasibility standards was at the high level ($\bar{x} = 4.44$), Accuracy standards was at the high level ($\bar{x} = 4.56$), utility standards standard was at the high level ($\bar{x} = 4.53$). Therefore, it can be implied that this model is reliable and practical.

Keywords: Factors Influencing Educational Effectiveness of Graduate Diploma in Teacher Profession of College of Asian Scholars

1. บทนำ

ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารแบบก้าวกระโดดส่งผลกระทบต่อ ระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครองและ วัฒนธรรมของโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ ต้องพัฒนาองค์กรในสภาวะการแข่งขัน ให้องค์กร ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์ของชาติ (Peter Drucker, 1993)

ประเทศไทยได้รับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงดังกล่าว ประกอบกับสภาพปัญหา เศรษฐกิจ และสังคมตกอยู่ในช่วงการปรับเปลี่ยน ดังนั้นองค์กรทุกแห่งต้องดำเนินการผลิตหรือ บริการให้มีคุณภาพ ซึ่งการรักษาคุณภาพและการ พัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้มีประสิทธิภาพตาม วัตถุประสงค์ขององค์กร อาจกล่าวได้ว่านั่นคือ ประสิทธิภาพองค์กร (ดาราวพร ไชยสีทา, 2552) ดังที่ กล่าวไว้สิ่งสำคัญที่จะสร้างคุณภาพของคนในชาติ คือการศึกษา ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญในการ

พัฒนาคนด้วยกระบวนการศึกษา จะเห็นได้จาก รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 ซึ่งระบุไว้ว่า รัฐต้องดำเนินการ ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข ปรับปรุง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขปรับปรุง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 6 ว่าด้วยมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47-51 และกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ส่วนที่ 3 การอุดมศึกษา ข้อ 30-36 กำหนดให้มีคณะกรรมการ คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันคุณภาพ ภายในระดับอุดมศึกษา” สอดคล้องกับกรอบแนวคิด แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560-2579) ที่มี วิสัยทัศน์ คือ “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและ เรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็น สุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” ส่วน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา โดยการเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้าง ศักยภาพของประชากร ในทุกช่วงวัย

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้จัดทำข้อเสนอนโยบายและมาตรฐานการ อุดมศึกษา จัดทำแผนพัฒนาการอุดมศึกษาให้ สอดคล้องกับความต้องการตามแผนการศึกษาชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขณะที่ สถาบันอุดมศึกษามีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในเชิงปริมาณแต่ขาดคุณภาพ

Steers. (1991), Hoy และ Miskel. (1991) กล่าวว่า การบรรลุเป้าหมายสูงสุดหรือการมีประสิทธิผล องค์การจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าขาดความเหมาะสมของ

การบริหาร ประสิทธิภาพองค์การจึงเป็นปัจจัยบ่งชี้ว่า องค์การมีระดับของการบรรลุเป้าหมายเพียงใด และ ในโลกของการแข่งขันเพื่อความอยู่รอดในปัจจุบัน ประสิทธิภาพองค์การจึงเป็นเรื่องสำคัญในลำดับต้น ของทฤษฎีองค์การ ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดศึกษารูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เพื่อได้รูปแบบ แนวทางเพื่อพัฒนาการบริหารอย่างต่อเนื่องและ ยั่งยืนและส่งเสริมให้วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิง สาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัย บัณฑิตเอเชีย

2.2 เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหาร หลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิต เอเชีย กับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

2.3 เพื่อประเมินและยืนยันรูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

3. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประสิทธิภาพองค์การ หมายถึง มี องค์ประกอบดังนี้ ผู้บริหารมีภาวะผู้นำ บรรยากาศ ที่ดี องค์การแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันต่อองค์การ มีหลักสูตรที่ดี แรงจูงใจ ความพึงพอใจในการทำงาน ของบุคลากร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม การจัดการคุณภาพของโรงเรียนโดยรวม เป็นต้น ซึ่งได้วิเคราะห์ห้วงค์ประกอบจาก ธนิต ทองอาจ (2553) ปกรณ์ ปรียากร (2553) เรียม สุขกล้า (2553) Caldwell and Spinks. (1990), Chrispeels. (1990), Austin and Reynolds. (1998), Scheerens. (2000) ,Sergiovanni. (2001), Owens. (2001) และ Hoy & Miskel. (2013) มีตัวชี้วัด ดังนี้ การบริหารสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โครงสร้างองค์ คุณภาพชีวิตในการทำงาน และ ความพึงพอใจในการทำงาน

4. วิธีดำเนินการวิจัย

มีรายละเอียดในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 กลุ่มเป้าหมาย

4.1.1 กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 178 คน ครูพี่เลี้ยง จำนวน 162 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 162 คน อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย จำนวน 3 คน อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู จำนวน 6 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

4.2 ขั้นตอนการวิจัย

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ตอนที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตร

ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

ตอนที่ 3 ประเมินและยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ตอนที่ 1 สร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาเอกสาร หลักการแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ขั้นที่ 2 การตรวจสอบและยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ดำเนินการนำแบบสอบถามตรวจสอบโดยสอบถามความเห็นชอบเพื่อขอให้ยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จากนั้นศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เพื่อให้การยืนยันกรอบแนวคิดและรวบรวมแนวคิด เกี่ยวกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตร

ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ตอนที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

ขั้นที่ 1 สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ดำเนินการใช้แบบสอบถามความเข้าใจได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์การนำเสนอผู้วิจัยกล่าวถึงสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และผลวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จากนั้นจึงจะกล่าวถึงผลการวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 2 ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กับ ข้อมูลเชิงประจักษ์

1. ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายที่ตอบแบบสอบถาม

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การนำเสนอผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 ความเหมาะสมของตัวชี้วัดปัจจัย รูปแบบความสัมพันธ์ เพื่อคัดสรรกำหนดไว้ในโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเท่ากับหรือมากกว่า 3.00 และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายเท่ากับหรือต่ำกว่า 20%

2.2 ความสอดคล้องของโมเดลความสัมพันธ์โครงสร้างตัวชี้วัดองค์ประกอบรูปแบบความสัมพันธ์ที่พัฒนาขึ้นจากทฤษฎีและงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้เกณฑ์ 1) ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) มีค่าต่ำหรือไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ มีความน่าจะเป็นหรือค่า p-value สูงกว่า 0.05 2) ค่าดัชนีความกลมกลืนหรือค่า GFI (Goodness of Fit Index) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้วหรือค่า AGFI (Adjust Goodness of Fit Index) มีค่าตั้งแต่ 0.09–1.00 3) ค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.05

ตอนที่ 3 ประเมินและยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียได้ดำเนินการโดยการประเมินและยืนยันรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย นำเสนอผลการประเมินเชิงยืนยันรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

1. มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)

2. มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)

3. มาตรฐานด้านความถูกต้อง
(Accuracy Standards)

4. มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์
(Utility Standards)

4.3 การสร้างและหาคุณภาพ
เครื่องมือ

เครื่องมือที่สร้างเป็นแบบสอบถาม
เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับเกี่ยวกับ
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ดังนี้

4.3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย แบ่งได้ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่
2 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านองค์การ
แห่งการเรียนรู้ ตอนที่ 4 ปัจจัยด้านความผูกพันต่อ
องค์การ ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ตอนที่ 6
ด้านประสิทธิผลองค์การ

4.3.2 การสร้างแบบสอบถามและ
การหาคุณภาพของเครื่องมือ รูปแบบความสัมพันธ์
เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัย
บัณฑิตเอเชีย ดังนี้

4.3.2.1 การสร้างแบบสอบถาม
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา ทฤษฎี
และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบความสัมพันธ์เชิง

สาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

2) ศึกษาวิธีการสร้าง
แบบสอบถามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ
ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการ
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

3) สร้างแบบแบบสอบถาม
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ดังนี้ ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัจจัย
ด้านภาวะผู้นำ จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 3 ปัจจัยด้าน
องค์การแห่งการเรียนรู้ จำนวน 15 ข้อ ตอนที่ 4
ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์การจำนวน 15 ข้อ
ตอนที่ 5 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 6 ด้านประสิทธิผลองค์การจำนวน 40
ข้อ ซึ่งเป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า
(Rating Scale) ตามวิธีของ Likert มี 5 ระดับ (บุญชม
ศรีสะอาด, 2556)

4.3.2.2) นำแบบสอบถาม
รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ที่สร้างขึ้น
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญ
พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาให้
ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข และประเมินความ
ตรงเชิงเนื้อหาเพื่อวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(Index of Item Objective Congruence : IOC)

4.3.2.3) นำคะแนนผลการ
ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแบบ
ประเมินกับเนื้อหา มาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง โดยใช้สูตรหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

(บุญชม ศรีสะอาด, 2556) แบบสอบถามที่นำมาใช้มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

4.3.2.4) นำแบบสอบถามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ที่ผ่านการตรวจพิจารณาแล้วไปจัดพิมพ์ และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 30 คน

4.3.2.5) นำแบบสอบถามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น แบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของ Cronbach โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient)

4.3.2.6) นำแบบสอบถามรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ฉบับสมบูรณ์มาจัดพิมพ์ เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการ

จัดเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้แก่นักศึกษาประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู

1.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและทางไปรษณีย์โดยประสานขอความอนุเคราะห์ไปทางโรงเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับความจริงมากที่สุดและเพื่อเป็นการรวดเร็วในการรวบรวมข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีสนทนากลุ่มย่อยกับตัวแทนนักศึกษาประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์กับประเด็นที่ศึกษาและต้องการนำไปอธิบายและปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

3. การสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินที่มีแนวคิดซึ่งยึดพื้นฐานการตัดสินคุณค่าโดยวิธีธรรมชาติ (Naturalistic Value-Oriented Evaluation : NVModel) เพื่อให้ผู้ประเมินทำการตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ประเมินด้วยการใช้ศักยภาพของตนเองเป็นหลักสำหรับการให้คุณค่า นอกจากนั้นแล้วยังมุ่งเน้นการให้คุณค่าเพิ่มเติมโดยการนำเสนอด้วยการวิพากษ์วิจารณ์

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Mplus ในส่วนที่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ใช้โปรแกรม Mplus ซึ่งได้แบบจำลองปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ออกมาโดยใช้ดำเนินการดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วย จำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายและวิเคราะห์ตัวแปรสังเกตได้ ที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์โครงสร้าง เกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ย ใช้เกณฑ์ตามแนวทางของ บุญชม ศรีสะอาด

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย กับข้อมูลเชิงประจักษ์

1. โมเดลองค์ประกอบเชิงยืนยันเพื่อตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดตัวแปรแฝง

2. การปรับรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย ให้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพลระหว่างตัวแปรในรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย (Assessment

of Model Fit) นักวิจัยบางท่านเรียกว่าการทดสอบความกลมกลืนของโมเดล โดยสามารถจำแนกการประเมินดังนี้

2.1 การประเมินความเหมาะสมของโมเดลโดยรวม (Overall Fit Assessment) มีสถิติใช้ประเมินความเหมาะสมกลมกลืนระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์กับข้อมูลเชิงทฤษฎีอยู่หลายตัว ซึ่งไพร์ตัน วงษ์นาม (2545) ได้แนะนำไว้ดังนี้

2.1.1 ทดสอบด้วย ค่าไค-สแควร์ (χ^2) โดยถ้าผลการทดสอบไม่มีนัยสำคัญ แสดงโมเดลมีความเหมาะสม กล่าวคือ ความแปรปรวนร่วมในประชากรตามโมเดลกับความแปรปรวนร่วมจากกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมกับข้อมูล

2.1.2 Normed Fit Index (NFI) เป็นดัชนีเชิงเปรียบเทียบมีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 เมื่อ 0 หมายถึง ไม่มีความเหมาะสมเลย กับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่สมบูรณ์เป็นดัชนีเปรียบเทียบโมเดลที่นำเสนอกับโมเดลหลักตามสมมติฐาน ถ้า ค่า NFI มีค่าตั้งแต่ .90 ขึ้นไป ถือว่าโมเดลมีความเหมาะสม

2.1.3 Root Mean Squares Error of Approximation (RMSEA) เป็น ดัชนี ที่พิจารณาเศษเหลือหรือความคลาดเคลื่อนซึ่งเป็นผลต่างระหว่างความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่างกับความแปรปรวนร่วมตามโมเดล ถ้าเศษเหลือต่ำ แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสมเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินเป็นดังนี้ ถ้า RMSEA มีค่าน้อยกว่า .05 ถือว่าโมเดลมีความเหมาะสมมาก ถ้ามากกว่า .05 แต่ไม่น้อยกว่า .08 ถือว่ามีความเหมาะสม ถ้ามีค่าระหว่าง .80-.10 ถือว่ามีความเหมาะสมพอใช้ ถ้ามีค่ามากกว่า .10 ถือว่าโมเดลไม่เหมาะสม

<p>2.1.4 Goodness of Fit Index (GFI) เป็นค่าดัชนีที่นำค่า ไค-สแควร์ มาแปลงค่าอีกครั้ง GFI เป็นอัตราส่วนผลต่างระหว่างค่าความเหมาะสมก่อนและหลังปรับโมเดล เป็นค่าที่ไม่ขึ้นกับขนาดตัวอย่างเหมือนกับค่า ไค - สแควร์ มีค่าอยู่ระหว่าง 0 – 1 ถ้ามีค่ามากกว่า .90 ยอมรับได้ว่าโมเดลมีความเหมาะสม</p>	<p>X2/ df Relative Chi-square น้อยกว่า 2 หรือ น้อยกว่า 5 (กรณีโมเดลซับซ้อน) CFI Comparative Fit Index ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไปหรือ 0.95 ขึ้นไปอยู่ในเกณฑ์ดีมาก TLI Tucker-Lewis Index ตั้งแต่ 0.90 ขึ้นไป หรือ 0.95 ขึ้นไปอยู่ในเกณฑ์ดีมาก</p>
<p>2.2 ประเมินโมเดลโครงสร้าง (Assessment of Structural Model) ผู้วิจัยสร้างพิจารณาความเหมาะสมกลมกลืนได้ 3 รายการดังนี้</p>	<p>RMSEA Root Mean Square Error of Approximation น้อยกว่า 0.05 สอดคล้องดีมาก ระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 สอดคล้องดี ระหว่าง 0.08 ถึง 0.10 สอดคล้องพอใช้ มากกว่า 0.10 ไม่สอดคล้อง</p>
<p>2.2.1 ดูจากเครื่องหมาย + หรือ - ของสัมประสิทธิ์ประจำลูกศรของความสัมพันธ์ว่าเป็นไปตามทฤษฎีหรือไม่</p>	<p>SRMR Standardized Root Mean Square Residual น้อยกว่า 0.05 สอดคล้องดีมาก ระหว่าง 0.05 ถึง 0.08 สอดคล้องพอใช้ มากกว่า 0.08 ไม่สอดคล้อง</p>
<p>2.2.2 ดูความเข้มของค่าสัมประสิทธิ์ประจำลูกศรว่ามีนัยสำคัญหรือไม่ ดูจากการทดสอบ Z-test จากผลการวิเคราะห์</p>	<p>หมายเหตุ. (Hox, 2010; Goggin, 2007; Steiger, 2007; Fan & Sivo, 2005; Shamar, Mukherjee, Kumar, and Dillon, 2005; Kelloway, 1998)</p>
<p>2.2.3 ดูจากค่า R2 ของโมเดลโครงสร้าง ซึ่งจะเป็นตัวบอกปริมาณความแปรปรวนในตัวแปรแฝงต้นมกน้อยเพียงใด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ และอธิบายได้อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่</p>	<p>ตารางที่ 4.2 แสดงขั้นตอนดำเนินการวิจัย</p>
<p>ตอนที่ 3 ยืนยันผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นการศึกษาประสบการณ์ในการปฏิบัติจริงเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์กับประเด็นที่ศึกษา และต้องการนำไปอธิบายและปรับปรุงแก้ไขทฤษฎีให้ดีขึ้นกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ขั้นตอนการวิจัย วัตถุประสงค์ การดำเนินการ เครื่องมือ ผลที่ได้รับ ระยะที่ 1 สร้างกรอบแนวคิด สร้างรูปแบบความสัมพันธ์</p>
<p>ตารางที่ 4.1 เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์</p>	<p>ระยะที่ 2 ประเมินและยืนยันรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) ประเมินและยืนยันรูปแบบนำองค์ประกอบของรูปแบบ มาทำการยืนยันโดยใช้การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อยืนยันองค์ประกอบ การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ</p>
<p>(Goodness of Fit) ตัวย่อ ชื่อเต็มเกณฑ์</p>	<p>คู่มือการสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญ ได้รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ</p>

ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

5. สรุป และ อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องรูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียมีผลวิเคราะห์
ข้อมูลและนำมาอภิปราย ดังนี้

5.1 การสร้างรูปแบบความสัมพันธ์เชิง
สาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัย
บัณฑิตเอเชีย จากการศึกษาเอกสาร หลักการ
แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการนำ
แบบสอบถามตรวจสอบโดยสอบถามความเห็นชอบ
เพื่อขอให้ยืนยันปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
บริหารจัดการหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จากนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยง ผู้บริหาร
สถานศึกษา อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย และ
อาจารย์ประจำหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต
วิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย เพื่อให้การยืนยัน
กรอบแนวคิดและรวบรวมแนวคิด เกี่ยวกับรูปแบบ
ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียได้ตัวชี้วัดที่
ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ 25 ตัวชี้วัด สอดคล้อง
กับ สัมฤทธิ์ กางเพ็ง (2551) ญาณิศา บุญจิตร
(2552) พิมพ์พรณ สุริโย (2552) กรุณา ภู่มะลิ และ
คณะ (2557) Caldwell and Spinks (1990)
Chrispeels (1990) Scheerens (2000) Owens.
(2001) และ Hoy and Miskel (2005) ซึ่งศึกษา

เรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล
ของสถานศึกษา ผลการวิจัยสรุป มีปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ประสิทธิผลดังนี้ ปัจจัยกระบวนการเรียนรู้ ปัจจัย
บรรยากาศของโรงเรียน ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ
ปัจจัย โครงสร้างองค์การ คุณภาพบุคลากร ลักษณะ
งาน ลักษณะผู้รับบริการ เทคโนโลยีและวัฒนธรรม
องค์การ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ด้าน
การตัดสินใจ ด้านวิสัยทัศน์ การมีส่วนร่วมการเรียน
การสอน การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้
การปฏิบัติตามนโยบาย ปัจจัยด้านการปฏิบัติตาม
นโยบาย ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วม ปัจจัยด้านการ
จัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทาง
การศึกษา ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อ
การเรียนรู้ ด้านหลักสูตร ด้านทรัพยากร การ
วางแผนการพัฒนาบุคลากรที่ดี ความคาดหวังใน ผล
สมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูง การเรียนการ
สอนที่เน้นทักษะ มีการทำงานตรงตามเวลา ให้
ความสำคัญการบรรลุผลสำเร็จด้านวิชาการ มี
บรรยากาศดีเป็นระเบียบเรียบร้อย มีความสำนึกใน
ความเป็นส่วนหนึ่งของสถานศึกษา การส่งเสริม
สวัสดิการและความมั่นคงของบุคลากร มีผู้ปกครอง
เข้ามามีส่วนร่วม การได้รับสนับสนุน เป็นต้น

5.2 สรุปผลจากการสอบถามความเป็นไป
ได้และความสอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิง
สาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหาร
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัย
บัณฑิต

จากข้อมูลที่ได้จากนักศึกษาหลักสูตร
ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู ครูพี่เลี้ยงผู้บริหาร
สถานศึกษา อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย และ
อาจารย์ประจำหลักสูตรสรุปได้องค์ประกอบ 5
องค์ประกอบ

5.2.1 ตัวแปรแฝงภายนอก 4 ตัวแปร
ได้แก่

5.2.1.1 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านทัศนคติ 4) ด้านบุคลิกภาพ และ 5) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยี แสดงผลทางสถิติปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ดังนี้ $X^2=14.437$, $df=9$, $P\text{-value}=0.073$, $CFI=0.996$, $TLI=0.991$, $RMSEA=0.071$, $SRMR = 0.038$

5.2.1.2 ปัจจัยด้านองค์การแห่ง การเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้ 1) กลยุทธ์ องค์การ 2) โครงสร้างเหมาะสม 3) วัฒนธรรมการ เรียนรู้ขององค์กร 4) เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ และ 5) การมุ่งเน้นคุณภาพ แสดงผลทางสถิติปัจจัย ด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ $X^2=6.695$, $df = 2$, $P\text{-value} = 0.073$, $CFI = 0.999$, $TLI = 0.994$, $RMSEA = 0.057$, $SRMR = 0.014$

5.2.1.3 ปัจจัยด้านความผูกพันต่อ องค์การ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ความเป็น อันหนึ่งอันเดียวขององค์กร 2) ความเกี่ยวพันกับ องค์กร 3) ปัจจัยความผูกพันต่อองค์กร 4) ความ จงรักภักดีต่อองค์กร และ 5) ความตั้งใจและเอาใส่ ในการทำงาน แสดงผลทางสถิติปัจจัยด้านความ ผูกพันต่อองค์กร $X^2 = 1.368$, $df=1$, $P\text{-value} = 0.2422$, $CFI=1.000$, $TLI=0.999$, $RMSEA=0.022$, $SRMR = 0.011$

5.2.1.4 ปัจจัยด้านแรงจูงใจ ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้ 1) ความต้องการ 2) แรง กระตุ้น 3) แรงขับ 4) การรักษาระดับพฤติกรรม และ 5) เป้าหมาย แสดงผลทางสถิติปัจจัยด้าน แรงจูงใจ $X^2=14.437$, $df=9$, $P\text{-value}=0.073$,

$CFI = 0.996$, $TLI=0.991$, $RMSEA=0.071$, $SRMR = 0.038$

5.2.2 ตัวแปรแฝงภายใน ได้แก่ ด้านประสิทธิผล ประกอบด้วยตัวชี้วัด ดังนี้ 6.2.2.1 การบริหารสถานศึกษา 6.2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน 6.2.2.3 โครงสร้างองค์ 6.2.2.4 คุณภาพชีวิต ในการทำงาน และ 6.2.2.5 ความพึงพอใจในการ ทำงาน แสดงผลทางสถิติด้านประสิทธิผล $X^2 = 49.631$, $df = 14.377$, $P\text{-value} = 0.071$, $CFI = 0.910$, $TLI = 0.930$, $RMSEA = 0.045$, $SRMR = 0.048$

สรุปผล ความเป็นไปได้และความ สอดคล้องของรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิต จากการศึกษาตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของตัว แบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า มีค่า $Chi\text{-square}=49.631$, ค่าองศาอิสระ=14.377 ค่า $P\text{-value} = 0.071$ $FI = 0.910$, $TLI = 0.930$, $RMSEA = 0.045$ และ $SRMR = 0.048$ เป็นไปตาม เกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าตัวแบบสอดคล้องกลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทธี กางเพ็ง (2551) กมลวรรณ รอดจ่าย (2552) วิรัตน์ พงษ์มิตร และคณะ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา การ ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของตัวแบบ ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิง ประจักษ์ ($Chi\text{-square}$ ค่าองศาอิสระ ค่า $P\text{-value}$ ค่าดัชนี GFI ค่าดัชนี $AGFI$ ค่าดัชนี $RMSEA$ และค่า CN มีค่าได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5.3 เพื่อประเมินและยืนยันรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลรูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิต วิจัยนำเสนอผลการประเมินเชิงยืนยันรูปแบบจากประชุมสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship)

5.3.1 มาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety Standards)

5.3.2 มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility Standards)

5.3.3 มาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standards)

5.3.4 มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility Standards)

โดยภาพรวมพบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นไปในทางบวก ในความเหมาะสมของ รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิต ซึ่งได้ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด คือค่าเฉลี่ยมากกว่าค่าคะแนน 4.53 จึงสรุปได้ว่าโมเดลที่ออกแบบ มีความน่าเชื่อถือที่จะนำไปใช้ได้จริง

สรุปความเห็นการประชุมสัมมนาอิงผู้ทรงคุณวุฒิ (Connoisseurship) รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย มาตรฐานด้านความเหมาะสม มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ มาตรฐานด้านความ

ถูกต้องและมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ ได้ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.53 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสัมพันธ์ กางเพ็ง (2551) พิมพ์พรณ สุริโย (2552) วิเศษ ภูวิชัย (2552) โสภภา วงษ์นาคเพ็ชร (2553) วิรัตน์ พงษ์มิตร และคณะ (2556) และกรรณา ภู่มะลิ และคณะ (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษา ปัจจัยเชิงสาเหตุของประสิทธิผลของสถานศึกษา คือ การปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยภาวะผู้นำผู้บริหาร สถานศึกษา ปัจจัยภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยการบริหารจัดการ ปัจจัยโครงสร้างสถานศึกษา ปัจจัยด้านครู ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน ปัจจัยความผูกพันต่อสถานศึกษา ปัจจัยคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู ปัจจัยการจัดกระบวนการเรียนรู้ ปัจจัยระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านนักเรียน ปัจจัยบรรยากาศของสถานศึกษา ปัจจัยสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยสรุปมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละปัจจัยพบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากและมากที่สุด

6. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษา มีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อการปรับปรุงทางการศึกษา และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

6.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยเพื่อการปรับปรุงทางการศึกษา

6.1.1 เนื่องจากผลการวิจัย พบว่าระดับปัจจัยด้านภาวะผู้นำ ปัจจัยด้านองค์การแห่งการเรียนรู้ ปัจจัยด้านความผูกพันต่อองค์กร ปัจจัย

ด้านแรงจูงใจ มีค่าแสดงความเหมาะสมปัจจัยหลัก ปัจจัยย่อยและตัวชี้วัดขององค์ประกอบรูปแบบ ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตร บัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย อยู่ในระดับ มากที่สุดทุกปัจจัย ส่วนด้านประสิทธิผลมี 3 ตัวชี้วัด อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณภาพชีวิตในการทำงานและความพึงพอใจในการทำงาน และตัวชี้วัดอยู่ในระดับมาก 2 ตัวชี้วัด คือ การบริหารสถานศึกษาและ โครงสร้างองค์กร ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรให้ความสนใจในด้านการบริหาร สถานะและส่งเสริมให้โครงสร้างองค์กรให้มีความ เข้มแข็งเพื่อให้ค่าสูงขึ้นอันจะส่งผลต่อประสิทธิผล โดยตรง

6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ประสิทธิภาพของสถาบัน

6.2.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

6.2.2 สำนักงานคณะกรรมการการ อุดมศึกษา ควรส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรเพื่อให้มี ความรู้ความสามารถให้สูงขึ้น เพื่อเตรียมความพร้อม ในการปฏิบัติตามนโยบาย ตามองค์ประกอบปัจจัย ด้านประกันคุณภาพ และองค์ประกอบปัจจัย ประสิทธิภาพ

6.3 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผล ต่อประสิทธิภาพระดับมากที่สุด คือ ปัจจัย ด้านแรงจูงใจ รองลงมาตามลำดับ คือ ปัจจัย ด้านองค์การแห่งการ เรียนรู้ ปัจจัยด้านภาวะผู้นำและปัจจัยด้านความ ผูกพันต่อองค์การ ซึ่งทุกปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด อย่างไรก็ตามควรเห็นความสำคัญปัจจัยด้าน แรงจูงใจขณะเดียวกันก็ต้องให้ความสำคัญปัจจัย รองลงมาเช่นกัน

6.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถาบัน ทั้งนี้เพราะปัจจัยที่ส่งผลต่อ ประสิทธิภาพของสถาบันมีอีกหลายปัจจัยที่ยังไม่ได้ นำมาศึกษา เช่น ด้านภาวะผู้นำเชิงวิชาการ ด้านการ ประกันคุณภาพ ด้านการบริหาร เป็นต้น

7. เอกสารอ้างอิง

1. กมลวรรณ รอดจ่าย. (2552) การ วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพ โรงเรียนขนาดเล็ก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
2. กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และ พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ รับส่งสินค้าพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
3. กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการ ศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12(พ.ศ. 2560- 2579) สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. จัดพิมพ์และเผยแพร่
4. กรุณา ภู่มะลิ และคณะ. (2557). ปัจจัย การบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของ โรงเรียนขนาดเล็กในภาคตะวันออกเฉียง. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการเพื่อการพัฒนา,

- บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
5. ญาณิศา บุญจิตร. (2552). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลองค์กรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
6. ดาราพร ไชยสีทา. (2552). **การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
7. ธนิต ทองอาจ. (2553). **ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สกลนคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
8. บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
9. ปกรณ์ ปรียากร. (2553). **การวางแผนกลยุทธ์: แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 14**. สำนักพิมพ์สมาธรรม.
10. พิมพ์วรรณ สุริโย. (2552). **ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนเทศบาลกลุ่ม**
11. ไพรัตน์ วงษ์นาม. (2545). **การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมมริสเรล**. มปท.
12. ราชกิจจานุเบกษา. (2561). **กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 135 ตอนที่ 11 ก ราชกิจจานุเบกษา 23 กุมภาพันธ์ 2561** สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 จาก www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2561/A/011/3.PDF
13. วิรัตน์ พงษ์มิตร และคณะ. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
14. วิเศษ ภูวิชัย. (2552). **องค์ประกอบที่ส่งผลต่อประสิทธิผลสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชบุรี.
15. โสภา วงษ์นาคเพ็ชร. (2553). **การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
16. Austin,G.E. and Reynolds D. (1998). **Managing for improved school**

- effectiveness: An international survey. *School Organization*. 10(2), 167-178.
17. Caldwell, B. J. and Spinks, J.M. (1990). **The Self-Managing School : Administrative Science Quarterly**. London : Taylor and Francis (Mimeographed).
18. Chrispeels, J. And Ann H. (1990). **A Study of Factors Contributing to Achieving and Sustaining School Effective in Elementary School**. Dissertation Abstracts International.
19. Hoy, Wayne. K and Cecil G. Miskel. (1991). **Educational Administration : Theory Research and Practice: 4 thed**. New York : Harper Collins.
20. Hoy, W. K. & Miskel, C. G. (2013). **Educational administration: Theory, research, and practice**. New York: McGraw-Hill.
21. Owens, R.G. (2001). **Organizational Behavior in Education : Instructional Leadership and School Reform**. 7th ed. Boston: Allyn & Bacon.
22. Perter Drucker. (1993). **The Practice of Management**, United State: Harper Business.
23. Scheerens, J. (2000). **Improving school effective**. Amsterdam: North-Holland.
24. Sergiovanni, et al. (2001). **The Principalship: A Reflective Practice Perspective**. 4th ed. Boston: Allyn & Bacon.
25. Steers, R. M. (1991). **Introduction to organization behavior**. New York: Collin.